

pejski in osodepolna vojska blizo avstrijskih méj nakladajo vladarju dolžnost, da okoli sebe zbere vse zastope države svoje, zato bodo deželni zbori imeli glavno to nalogo, da volijo poslance v državni zbor in ta poslance v delegacije. — Pismo do Njegovega Veličanstva, v katerem ministerstva predsednik Potocki opravičuje še le sedanji razpust českega zbora, kaže prejasno, da je minister pravo meril z dvojno mero, a zdaj še le, ko so „časi nevarni“ postali, odstopi od te dvojne mere in nasvetuje tudi razpust českega zbora. Kakor pa je že navada, da ob časih nevarnosti se vlade sklicujejo na udanost narodov, tako tudi zdaj. Mi smo trdno prepričani, da narodi avstrijski vsi zvesti ostanemo cesarju in gospodu svojemu, — al „resni položaj“ vnani mora vresničiti oni notranji mir, ono notranjo zadovoljnost med vlado in narodi vsemi, ktere dozda še pogrešamo, in ki je podlaga vsaci patriotični žrtvi.

— Vladni dunajski časnik oglašja, da na vseučilišču v Gradcu se bodo vprihodnje nekteri pravoznanski predmeti učili slovenski, namreč: občni državljski zakonik, prepirni in neprepirni postopnik, kazenski zakonik, kazenski postopnik, kupčijsko in menjiško pravo. — To je gotovo nekaj; al v Gradcu ni na pravem mestu; deželni zbor kranjski je drugače izzoval svoje želje.

— Kako malo se vkljub vsi dobri volji zaupa temu, da bode Avstrija mogla zunaj vojske ostati, kuje se iz tega, da se nameravajo trije armadini oddelki postaviti na noge, in da je 30. julija vojaško vozarstvo v Gradcu dobilo povelje, da vse svoje dopustence (urlavbarje) skliče.

— Konkordat, strašen trn v peti liberalcem, se bode tedaj preklical; tako je sklenilo ministerstvo. Za Avstrijo pride po njihovih mislih potem zlata dôba: ažijo bo zginul, namesti bankovcev bomo šteli samo srebro in zlato, in naša armada bo zmagala, kjer koli se bode prikazala. Kdor ne verjame, plača počen groš.

Hrvaško. Prevzvišeni škup Strossmajer je bil pri svojem dohodu iz Rima z nepopisljivo slavo sprejet od naroda trojedine kraljevine, a tem večja sramota ostane na véke magjaronski vladi, ki 6. dne t. m. posadi nekdanjega honvedskega feldpatra Mihajlovića na prestol nadškofa zagrebškega, in že zdaj snuje zlagan entuzijazem po ulicah oni dan.

Iz Rima. Francoska vlada je dala kardinalu Antonelliju vedeti, da vsa francoska armada papeževo deželo zapusti do 10. avgusta. Angleška vlada je papežu ponudila otok Malto za stanovališče; kralj laški pa ga je prosil, naj ostane v Rimu pod varstvom laške armade, ako bi mu varstva treba bilo. — Napoleon je Lahom in sebi na ljubo to storil, da zapusti francoska armada Rimsko deželo: Lahe si je s tem privezal za pomočnike v pruski vojski, sebi pa je s tem armadinim oddelkom pomnožil moč vojaško; tedaj le sebičnost na obojno stran! Bog vedi, kaj se vprihodnje godi s papeževo deželo.

Iz francosko-pruskega bojišča. Do danes (torek) popoldne še ni nič važnega slišati iz bojišča. Govori se sicer, da so Francozi dva polka Virtemberška hudó otepli, al prav gotovo tudi še ni, in velika boja ni bilo še nikjer. Cesar Napoleon je v Metzu pri armadi v velikih krdelih zbrani. Strašansko bode sek, kadar skočite armadi druga na drugo, ki se zdaj tako dolgo pripravljate na boj. Prihodnje „Novice“ prinesó gotovo že važne dogodbe. Naj danes svojim bralcem razodenejo še to-le pojasnilo:

Če dva človeka, ki sta na tihoma med seboj kako sleparijo skovala, se spréta in med njima ostane očiten

prepir, izvejo se potem vse njene zvijače, da se svet čudi in ga težko stane soditi: kdo da je večí slepár. One skrivnosti, ktere zdaj vlečete na dan pruska in francoska vlada, in ktere kakor bombe pokajo po svetu, še predno se je boj začel, prav očitno kažejo, da tudi državniki niso celó nič bolji kakor navadni prosti ljudje. Veliki angleški list „Times“ je nenadoma unidan prinesel pogodbo, ktero je po pismu Benedetti-a ponudila francoska vlada pruski vže pred vojsko v letu 1866. Svet je strmél, ko je slišal, kaj sta Francoz in Prus skrivaje kovala sebi na dobiček. V tej pogodbi obljubila je francoska vlada, da hoče tudi ona napasti Avstrijo s 300.000 vojaki, ako se zaveže pruska vlada, da jej hoče odstopiti nekoliko zemlje na levem bregu reke Rena. Posamesni stavki one pogodbe, ki je zdaj še le beli dan zagledala, so pa ti-le: 1. Francoska vlada pripoznava, da so vse dežele pruske dežele, ktere si je pribojevala pruska vlada v letu 1866.; tudi hoče pripomoči, da se severna nemška zveza popolnoma vresniči pa tudi ohrani. — 2. Pruska vlada obljubi francoski pripomoči v to, da francoska vlada dobí Luksemburg od kralja Holandskega, ali po odkupu ali kako drugače. — 3. Francoska vlada ne bode nasprotovala ožji zvezi severno-nemških dežel z južnimi nemškimi, samo da je izključena Avstrija. Zvezne te dežele utegnejo tudi imeti svoj skupni državni zbor, a zagotoviti se mora nemškim knezom, da svojim deželam ostanejo vladarji. — 4. Ako bi do tega prišlo, da francoska vlada obsede Belgijo s svojo armado, bode pruska vlada pomogla s svojimi vojaki ter se bojevala na suhem in na morji z ono vlado, ktera bi zaradi prisvojitve Belgije francoski vladi napovedala vojsko. — 5. V ta namen zvežete se francoska in pruska vlada na brambo in upor ter si zagotovljete, da druga drugi varuje njeno deželo. — To je ona glasovita pogodba, o kateri zdaj Benedetti trdi, da jo je prvi sprožil Bismark in da cesar Napoleon je ni odobril, kakor nasproti Bismark trdi, da kralj Vilhelm ni maral za to pogodbo, ktero mu je ponujal francoski poročnik Benedetti.

Milodari za pogorelce v Št. Rupertu.

Gospod baron Anton Zois 100 gold.

Listnica vredništva. Gosp. D. T. v P: Prejeli „Fon in Gerio“; hvala.

Žitna cena

v Ljubljani 30. julija 1870.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 5 fl. 40 — banaške 6 fl. — — — turšice 3 fl. 50. — soršice 3 fl. 73. — rži 3 fl. 50. — ječmena 3 fl. — — — prosa 2 fl. 90. — ajde 2 fl. 90. — ovsa 2 fl. 60 — Krompir 2 fl. —.

Žitna cena

v Kranji 25. julija 1870.

Vagán pšenice 5 fl. 85. — rži 4 fl. — — — ječmena 3 fl. 60. — ovsa 2 fl. 80. — soršice 4 fl. 40. — ajde 3 fl. 55. — prosa 3 fl. 40. — krompirja 2 fl. 30. — fižola 3 fl. 84.

Kursi na Dunaji 2. avgusta.

5% metaliki 52 fl. 60 kr. Ažijo srebra 129 fl. 75 kr.
Narodno posojilo 85 fl. — kr. Napoleondori 10 fl. 63 kr.

Loterijne srečke:

V Trstu 23. julija 1870: **53. 16. 89. 61. 79.**
Prihodnje srečkanje v Trstu bo 6. avgusta 1870.